

trupla in nosi na glavi grebén. Barve je zelene in nekako z dlako pokrit; strupen pa tako, da človek takoj omahne, ako ga je zadel. Prebiva najrajši v grmovji in skalovji po vinógradih in jezen zazvižga tako silno, da mu devet drugih pride na pomoč. Ako ga razdražiš, meče se za teboj in gorjé ti, kajti ne uideš mu nikdar.

Na levem bregu naše rečice stoji sedaj osamljeno selo Govče. Takrat, ko je zorel bob še v klasji in pšenica v stročji, bilo je ondu vse drugače. Lepa vas z župno cerkvijo je krasila bližnjo okolico. Toda stanovniki so bili brezbožni in so ravnali z ljudmi liki z živino; zato jih je strašno kaznoval. Ravno je bil semanj dan. A na semenj niso prignali živine in ne pripeljali in prinesli raznovrstnega blagá kakor je to sedaj povsod v navadi, ampak bil je »bábji semenj«. Ženske so imeli v vrečah in jih prodajali kakor drugje blagó. Zavoljo tega v nebo vpijočega greha se je pogreznila vas s cerkvijo vred. Zvonik je sprva gledal še iz iz zemlje in pogumni Godomljanje so si osvojili mali zvon, ki je neki od čistega zlatá. Celjski zvonár jim je prè ponujal drugzega iste velikosti in še toliko starih dvajsetic, kolikor bi jih držal. Ali zamán!

Ložničanje vedó priti do vsakega zaklada na poseben način. V ta namen so si ustvarili ptice posebne vrste, ki stanujejo po žlambórih. Te se hranijo z »mávričinim korenóm«, ki raste ondu, kjer se mavrica dotika tal. Ako prideš o pravem času na omenjeni kraj, vidiš vse živo lepo pisanih ptic, ki pobirajo koren in nosijo v svoja dupla. Tudi ti ga lahko nabereš in ž njim vsako ključanico odpreš, ako se je le dotakneš. Stopi li konj na tak koren, odletí mu podkev in ni je móči zopet pribiti.

Pómlad v srci.

Zima nemílo besnéla je,
V srce mi vésna privéla je;
S tvojih pogledov mi je blestéla,
Dušo po sili méni razgréla.

Cvetje ledeno cvetélo je,
Lice na lici žarélo je:
Burja ledena zunaj je brila,
Pómlad zelena v srci mi klíla.

V sladkih se čutih zibála sva,
Sanje presrčne sanjála sva;
Gládila lice roka mi tvoja,
Zrla v oči — nebesa sem svoja.

V sreči tej ves svet zabíla sem,
Tebe gorkó poljubíla sem. . .
Kadar zdaj snežna zima nastaja,
Sladek spomin srcé mi obhaja!

Tinea.

